

Nr 282.

Av herr **Hjalmarson m. fl.**, med förslag till ändring av 46 § 3 mom. kommunalskattelagen, m. m.

Gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, äger enligt gällande bestämmelser att, därest hon haft inkomst av rörelse eller av eget arbete, vid taxeringen till såväl kommunalskatt som statlig inkomstskatt åtnjuta särskilt s. k. *förvärvsavdrag*. Avdraget är avsett att utgöra en kompensation för omkostnader, som varit nödvändiga för inkomstens förvärvande, och sålunda närmast att betrakta såsom ett omkostnadsavdrag.

Vid taxeringen till statlig inkomstskatt äger gift man, som i sin förvärvsverksamhet inom jordbruk eller rörelse biträdes av hustrun, att åtnjuta ett avdrag å högst 300 kronor. Detta avdrag är helt att jämställa med det ovan omnämnda förvärvsavdraget. Avdraget tillerkännes mannen av den anledningen att han och icke hustrun i sin deklaration skall upptaga den inkomst som må ha härflutit av hustruns arbete.

Mot de här refererade bestämmelserna kan anmärkningar riktas i två avseenden. Å ena sidan åtnjuter icke hustru, som haft inkomst av jordbruksfastighet, något förvärvsavdrag, oavsett om hon nedlagt ett aldrig så betydande arbete i förvärvskällan. Å andra sidan åtnjuter mannen, där han biträts av hustrun, icke något avdrag vid den kommunala beskattningen.

Någon anledning att undantaga gift kvinna, som självständigt drivit jordbruk, från rätten till förvärvsavdrag synes oss icke föreligga. Hon bör i detta avseende helt jämställas med t. ex. hustru, som driver rörelse. Det framgår av det föregående att två makar, som gemensamt driver jordbruk, får visst avdrag i det fall mannen har att deklarerat inkomsten därav. Det måste då vara oegentligt att avdrag skall förvägras i ett motsvarande fall där hustrun har att deklarerat för inkomsten. Av här anförda skäl förordar vi, att hustru, som självständigt driver jordbruk, skall medgivas rätt till förvärvsavdrag.

Det förefaller oss likaledes skäligt att den inadvartens, som består i att gift man i förekommande fall medgives det mot förvärvsavdrag svarande avdraget vid taxeringen till statlig inkomstskatt men icke vid taxeringen till kommunal inkomstskatt, elimineras. Skälen för en avdragsrätt är uppenbarligen lika starka i båda fallen. Någon nämnvärd inverkan på det kommunala skatteunderlaget skulle en sådan ändring med säkerhet icke heller ha.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga

1) följande

Förslag

till

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Häri genom förordnas, att 46 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) samt anvisningarna till 20 § punkt 2 samma lag skola erhålla följande ändrade lydelse.

46 §.

3 mom. Har gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, under året haft inkomst av jordbruk, som hon själv bedrivit, eller av rörelse eller eget arbete, må hon, i den mån sådan hennes inkomst därtill förslår, i hemortskommunen åtnjuta avdrag med 300 kronor.

Har gift man, som levt tillsammans med sin hustru och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, under året haft inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse, och har den skattskyldiges hustru utfört arbete i förvärvskällan till ett värde av minst 300 kronor, må mannen, i den mån inkomsten i förvärvskällan därtill förslår, i hemortskommunen åtnjuta avdrag med 300 kronor.

Avdrag enligt detta moment må icke för makarna tillsammans överstiga 300 kronor.

Anvisningar

till 20 §.

Från föreskriften om att skattskyldig ej må avdraga värdet av arbete, som i hans förvärvsverksamhet utförts av andre maken, föreligger såsom framgår av 46 § 3 mom. i vissa fall undantag i fråga om arbete, som utförts av gift kvinna.

Hemmavarande barn — — — 51 §.

Frågan om — — — 65 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1955; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1955 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1955 eller tidigare år.

2) följande

Förslag

till

förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt.

Häri genom förordnas, att 4 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt skall erhålla följande ändrade lydelse.

4 §.

2 mom. Har gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, under året haft inkomst av jordbruk som hon själv bedrivit eller av rörelse eller eget arbete, må hon, i den mån sådan hennes inkomst därtill förslår, åtnjuta avdrag med 300 kronor eller, om hon haft hemmavarande barn för vilket rätt till allmänt barnbidrag förelegat, med 300 kronor jämte 10 procent av nämnda inkomst, sammanlagt dock högst med 1 000 kronor.

Har gift — — — 300 kronor.

Avdrag enligt — — — 1 000 kronor.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1955; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1955 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1955 eller tidigare år.

Stockholm den 27 januari 1954.

Jarl Hjalmarson.

Martin Skoglund.

Folke Kyling.

Torgil v. Seth.

Ernst V. Staxäng.

Elis Håstad.

E. Birke.

Nr 283.

Av herr Hjalmarson m. fl., om viss ändring av 47 och 58 §§ kommunalskattelagen, m. m.

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 326.)

Stockholm den 27 januari 1954.

Jarl Hjalmarson.

Martin Skoglund.

Folke Kyling.

Torgil v. Seth.

Ernst V. Staxäng.

Elis Håstad.

E. Birke.